

befalet, saa er der mange Fæstere, som ikke have den tilbørlige moralske Kraft til at staae imod, og derfor er det mange Gange ikke vanskeligt for en Godseier at faae en saadan Ansøgning anbefalet af vedkommende Sogneforstanderskab. Men det er Noget, som gjør, at der bliver en overordentlig stor Uvillie tilstede paa det Sted, hvor noget Saadant skeer, — en Uvillie, som man maa sige er fuldkommen begrundet, — imod den Regjering, om hvilken man ikke altid har Omdømme nok til at see, at den, da den gjorde det, som den troede at gjøre godt, var undskyldt. Regjeringen faaer sin Lod af den almindelige Uvillie, og der bliver et større og større Fjendskab tilstede imellem Gieren og den øvrige Befolkning paa disse Steder. Det er derfor, at jeg har grebet Leiligheden til at lægge den ærede Minister paa Hjerte, at han dog vil tænke meget alvorligt over, naar der kommer saadanne Andragender ind, om at forandre Arealet i de Bevillinger, der maatte være givne, fra eet til et andet. En Uttring af den ærede Minister lod mig formode, at han maa have misforstaaet mig, da jeg nævnte et Exempel paa, hvilke Rygter der kunne gaae, og som jeg erklærede, jeg ikke selv troede paa. Det forekommer mig nemlig, at han svarede, at jeg havde anført, at Rygtet sagde, at Regjeringen havde gjort Noget, som ikke var stemmende med Lovgivningen; men det siger Rygtet ikke, Folk vide meget godt, at Regjeringen har en saadan Bemyndigelse, naar den vil sætte sig ud over alle de moralske Hensyn, der ere at tage ved en saadan Leilighed. Den har juridisk lovlige Ret til at gjøre det; men man paastaar, at en Godseier havde vidst at faae en ny Bevilling et Aars Tid, efterat den, han før havde, var fragaaet ham paa Grund af Misligholdelse, og dersom dette Rygte var sandt, saa vilde jeg sige, at det var moralsk forkasteligt og lastværdigt, selv om Regjeringen havde været i sin fulde juridiske Ret ved at give Bevillingen.

Indenrigsministeren: Lagtet jeg ikke er uvillig til at meddele eller sørge for Kundgjørelsen af saadanne Oplysninger, som den ærede Taler har andraget paa, saa har jeg dog ikke i den Henseende givet noget bestemt Løfte, thi jeg maa først undersøge, hvorvidt

disse Oplysninger kunne gives uden al for stor Vidtløftighed; men derom maa jeg, som jo kun i en kort Tid har forestaaet Indenrigsministeriet, raadsføre mig med de Mænd, der staae mig nærmest i samme. Hvad jeg har ytret om, at disse Fortegnelser neppe ville svare til den Hensigt, som den ærede Taler meente derved skulde opnaaes, gaaer ikke ud paa, at ingen af de Bevillinger, der ere givne til Jords Inddragelse i Henhold til Placat af 9de Marts 1838, bestemmer det Sted, paa hvilket det Areal skulde ligge, som Vedkommende er berettiget til at inddrage. Der gives Bevillinger, som have bestemt, hvor dette Areal skal tages, men der gives og Bevillinger, som ikke indeholde det. Alt overensstemmende med den Stilling, hvori Sagen paa den Tid befandt sig og med vedkommende Ansøgning. Forsaavidt den ærede Taler mener, at der kunde være Betænkelighed ved at ombytte det engang valgte Areal med et andet, saa maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at jeg for det Første ikke troer, at det er slet uden meget enkelte Gange, og dernæst er det bestandigt slet, efterat Gieren har affundet sig med den Fæster, hvis Jord han vil indtage, og det er altsaa klart, at han har faaet en Fyldestgjørelse derfor, hvormed han kan finde sig tjent. Jeg seer saaledes ikke, at der i den Henseende kan være Noget at paanaae. Hvad der er blevet talt til Bedømmelse af selve Placaten af 9de Marts 1838, skal jeg ikke vidtløftigt indlade mig paa; jeg skal blot bemærke, at det dog vist var Tilfældet, at den Fordeel, som en Godseier kunde opnaae ved at afløse Høvet, nemlig, at han da kunde indtage et vist Areal af Bondejord under Høvedgaarden, dog vistnok har bidraget til, at Mange have været villigere til at afstaae Høvet, end de ellers vilde være, eller til at afstaae det paa andre Betingelser end dem, hvorunder de ellers vilde have gjort det. Det er ganske vist, at fra den Tid, at Placaten udkom, har Høvetets Afløsning havt en meget større Fremgang, end den har havt tilforn. Jeg for min Deel er ingenlunde overbevist om, at det alene eller fornemmelig skrives sig fra denne Placat, men troer, at den Udvikling, som har fundet Sted i Landet, netop til